

INICIATIVA DEL TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA

Madrid aplaudeix la Colometa

'La plaça del Diamant' aterra al castís barri de Lavapiés en català

OLGA PEREDA
MADRID

Els sentiments superen qualsevol barrera. Inclosa la de l'idioma. *La plaça del Diamant* va aterrar dimecres en versió original (amb subtítols en castellà) al castís barri de Lavapiés de la mà del Centro Dramático Nacional. La sala del Teatre Valle-Inclán no estava ni de bon tros plena. Mal dia per a la cultura. Per si algú no ho sap, els madrilenys fugen en estampida de l'urbs al més mínim indici de pont. No obstant, els assistents van aplaudir i van victorejar amb tantes ganes que semblava que el teatre estava a vessar. Entre el públic hi havia molt català emigrat a la capital. Però també molt madrileny obert de ment. Que n'hi ha. I molts.

La plaça del Diamant, de Mercè Rodoreda, és una de les novel·les més conegudes de la narrativa catalana. L'obra s'ubica al barri de

Gràcia i explica la vida de Natàlia, la Colometa, una dona que només desitja tenir una família i ser feliç. No obstant, la guerra civil i el feixisme li parteix la vida en dos.

La història no és tan coneguda a Madrid. Per això, té molt mèrit la iniciativa del Teatre Nacional de Catalunya, que brinda als madrilenys la possibilitat d'emocionar-se amb uns diàlegs en català. Això sí, durant cinc úniques funcions, ja que aquesta obra s'acomia a Madrid demà passat.

Dona forta i rebel

Josep Maria Benet i Jornet és el responsable de l'adaptació teatral, mentre que la direcció va a càrrec de Toni Casares. Sílvia Bel és la Colometa, una dona més forta, més rebel i més sensible que la que va protagonitzar, en el seu dia, Sílvia Munt. De fet, la protagonista de l'obra teatral es va emportar gran part dels aplaus

►► Versió original ► Sílvia Bel es prepara al camerino abans de sortir a escena, dimecres.

El públic va aplaudir amb tant entusiasme que semblava que el teatre estava ple

diments i els enèrgics crits de «guapa, guapa».

El públic es va emocionar amb els crits, les penes, la innocència i la manera de lluitar per la vida de la Colometa. El sentiment és sentiment amb independència de l'idioma en el qual es parli. Així ho va sentir Ana María Olivares, una estudiant de català que va acudir al Teatre Valle-Inclán amb diverses companyes de classe. Totes elles, residents a Madrid, estan aprenent català per diversos motius. Des dels professionals fins als personals.

Veure *La plaça del Diamant* en versió original és una divertida manera de fer els deures. «Si aprenc català podré treballar en més autonomies», va assegurar Olivares, acabada de llicenciar en Comunicació Audiovisual. «Tinc molts amics catalans i

vull entendre'ls quan parlen en el seu idioma», va afegir Rosa. Al finalitzar l'obra, que dura tres hores i mitja, una altra de les estudiantants va afirmar orgullosa que no havia mirat gaire els subtítols, col·locats a dalt de l'escenari. «La història és preciosa i s'entén molt bé», va destacar.

Entre el públic també hi havia cares molt conegudes, com el dels actors José María Pou (*Barcelona, un mapa*), Pepe Yviuela (*Mortadel·lo i Fídelmó. Missió: Salvar la Terra*) i Xabier Egorriaga (*Tesi*). =

emergents

Músics amb l'ànima en altres segles

MARTA CERVERA
BARCELONA

L'espanyol Rodrigo Gutiérrez (a la foto, a la dreta) i el francès Mathieu Loux (oboès barrocs) i els polonesos Tomasz Wesolowski (fagot barrocs) i Agnieszka Wesolowska (clavicèmbal) es van conèixer mentre estudiaven a l'Haia. I fa ja tres anys, plens d'il·lusió i animats pels seus professors —entre ells Alfredo Bernardini, Donna Agrell i Ton Koopman—, van formar InVento Ensemble, un grup que va vent en popa i que va rebre la menció d'honor al Concurs de Música Antiga de Bruges (Bèlgica).

«Tenim moltes ganes de donar-nos a conèixer a Barcelona, especialment al Fringe, un festival de carrer que permet a gent de tot tipus acos-

InVento Ensemble

► El grup toca perles barroques a la plaça Sant Felip Neri (demà i diumenge, a les sis de la tarda) ► L'aviès Rodrigo Gutiérrez és un dels seus integrants.

tar-se a la música antiga», destaca Gutiérrez, un noi de 27 anys originari d'Àvila que parla perfectament el català després del seu pas per l'Escola Superior de Música de Catalunya.

«Nosaltres ens acostem bastant al classicisme amb compositors molt interessants però poc coneguts com ara Johann Friedrich Fasch, el més antic que tocarem i que va néixer el 1688, i els germans Joan Baptista Pla i Josep Pla», diu, en referència a dos fagotistes catalans que van triomfar a l'Europa del 1700. Gutiérrez, que està cursant un màster de fagot històric a Amsterdam, explica que és l'únic de la seva família que s'ha ficat en temes musicals. «A casa no hi havia aquesta tradició, però a mi

els instruments sempre em van atraure. Ja des de molt petit el primer que vaig demanar va ser un teclat, i des d'aleshores no he parat», recorda.

Al grup l'espera una gira per Polònia i una altra per França, a més a més d'una gravació a Toledo, on els vents d'InVento se sumaran a l'orquestra Memoria de los Sonidos, en el que serà el debut discogràfic dels dos fagotistes. Interpretar música amb instruments originals té la seva història. I el fenomen va guanyant adeptes a tot el món. «Aquest llenguatge és més accessible que cert repertori contemporani; és més fàcil identificar-se amb aquests sons del passat que amb altres de més erudits», manifesta. Gutiérrez, que també va estudiar oboè modern, és un gran defensor dels instruments històrics. «La seva música és més fàcil d'assimilar, més autèntica», subratlla. =

50% dte.* 75% dte.*
dissabte i diumenge de dilluns a divendres
comprant l'entrada a través de ServiCaixa, només si ets del Club ServiCaixa

PortAventura

VENDA CENTRALITZADA
ServiCaixa
servicaixa.com

Hi ha emocions que voldràs tornar a viure

*Només durant el mes de Maig i per a socis del Club ServiCaixa